

Vlado Vlaisavljević

**SMRZNUT UZDAH
LEDENO SE BLISTA**

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Nevenka Macolić: BUKETI LEPTIRA

Vlado Vlaisavljević / SMRZNUT UZDAH LEDENO SE BLISTA

HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA u izboru Ane Horvat

nakladnik
VERGL

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

2010.

Vlado Vlašavljević

SMRZNUT UZDAH LEDENO SE BLISTA

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Nevenka Macolić: BUKETI LEPTIRA

AH
orvat
Poetry

NJEZIN POVRATAK

Sunce, zlatna narukvica,
Pala je s vrele ruke dana
U vrt nebeskih ljubičica.

Ona se vraća razdragana
Svirkom predvečerja
Dragom milovanju
Svog malog stana.

U ruci ključevi zvone.
Iz kutova andeli vire.

I govore joj: Na stolu te čeka pismo.
I gdje si? Čitav te dan vidjeli nismo.

SUSRET

Kroz predvečernji hlad lutam šumom
S tamburom od sunčanog zlata.
Tišine čitaju pomen pred humom
Davnog jesenskog sata.

Sišo i mrak, lovac u cmini;
Lilijom dirmuo čelo.
Negdje je zaspala djevojka u planini:
Svrati po svjetlo u selo.

Srce je zapalilo dragulje očima.
Tražim je sakriven od sjena.
Gle, zvijezda rođena u skitničkim noćima
Milovala je njedra njeni.

Crne se šume i cvjetni puti.
Srce toplo moli.
Tišinom tiše oko se muti:
Rosa ga s lista poli.

GRMLJE

Kuda me vodiš?
Srce mi je polusneno dijete.
Zar se ne bojiš,
Da nam se tištine ne osvete.

Miruj! Ne osjećaš li kako drhti zrak
Od užurbanog nam disanja?
To silazi mrak
Da čuje krik prije svitanja.

Polumrak u staji umiva oči.
Torba krije bjelinu sira.
Zlatokosi dječak u goru će poći,
Gdje jagnjadi kolo sebi pašnjak bira.

Razdragano jutro sa suncem pupa.
Zarudila rijeka ko djevojka gola.
Srce starog mlina svježinom lupa,
Sijedo, ali ne poznaje bola.

Nad krovovima pognutih kuća
Vijori dim, plavi duh šuma.
Dva pogleda, dva brata, žure preko druma;
Negdje već čeka varenika vruća.

Pritajena livada iza grma
Zelenom maramom sakriva lice.
Smije se staza, vijugava srma.
Ko lampioni proljetaju ptice.

Tiho se krade najmlađe janje.
Mokra mu njuška ljubi trave svilu.
Maramu skidaj, moje milovanje,
Željan sam sreće u tvome krilu.

DALEKI GLAS

Drhtiš od pogleda rijeke,
Što u prozirnoj košulji hiti
Sjenama šume daleke,
Gdje srna i srnadać su skriti.

Ne razumiješ uzdahe noći
Pred nogama planine crne.
A ipak skoro će doći
Zvijezda da utrne

Opojni mlijecni oblak
Sa nevjestinih njedara.
Dječače, cvijeće stida
Čaške zatvara

PLES CIGANKE U NOĆI

Pod šatorom bukti žudnja garavog plesa.
Noć svira u sviralu od mrtvačke kosti.
Još će samo oblak zvijezdama oči probosti,
I noge će lomit srce otkritih nebesa.

Tijelo, mirisna munja, suši rosu na travi.
Trzaji razbijaju staklene ruže sna.
Prsnu vrisak goleme strasti bez dna:
O, sviraj, noći, ludilom me zavi,

Ponesi kroz slap krvi
Pred ledena vrata smrti.
A kad pijetao zapjeva prvi
Posljednji me put zavrти.

Zamire svirka, gasi se munja.
Pepeo pada po kosi Ciganke.
Šator s vjetrom daljinama lunja.
Dan se ranjen vraća sa pijanke.

VJENČANJE

Plavilu rijeke zaputio se san.
Svjetlo u kolibi ovčaricu budi.
U papučama zlatnim približi se dan,
Strastven je pa drhti videći joj grudi.

Ničem se ne nada ovčarica mlada.
Mladost, crkva zatvorena, šuti.
S ključima od srebra žure minuti,
Zvončići pod vratom bijelog stada.

Mirisno proljeće u frulu svira.
Prsten mu na ruci ljubičica resi
Budi se ljubav, snene oči dira,
Šapćući suncu: dukate ponesi.

NIKAD NASMIJANA

Sobica ko mala kutija od papira
Puna uzdaha i jesenskih boja,
Gramofon mjesto dragog srce mi dira
O za kog je rudila mladost moja?

Prosnivani svirač zlatnih žica
Ranim se buđenjem ko magla raspline,
Kad će doći onaj koji će sa lica
Mrtvačku prašinu ljubavlju da skine?

Il možda ču i ja ko i moje druge
Kraj pobješnjelih strojeva propadat u tmine,
I jednoga dana slomljena od tuge
Kroz prozor se potkrovlja survat u dubine.

SAM

Cesta samu sebe prati.
Druga nema.
Na raskršću će malo stati
Da prodrijema.
Od padanja gustog snijega
Svud je taho.
Samo se je vrhom brijege
Križ zanjiho.
Netko kreće za sudbinom
U daljinu.
Susrevši se s božjim sinom
Šešir skinu.
Snijeg sve jače, gušće prsi,
Stope krije.
Tko za kime ruke krši,
Suze lije?

VATROMETI LJETNE NOĆI

1

Ovo je noć kad duše mlade
Daruju svjetla lutajućih čežnji,
Djevojke iz njedara slike vade,
Glas biva svirač nježni.

2

Ovo je noć kad pogled liježe
Na mlado sijeno livade široke,
Srce se uz srce vriskom veže,
Padaju ruže u ponore duboke.

3

Ovo je noć kad zvijezde vide:
Plavim plamenom rosa gori.
Krvavih dinja zvijezde se stide.
Mlijeko zore teče i žubori.

ZIMSKI NOTTURNO

Tko to zove u ponoćno doba?
Čija suza u daljini sjaji
Kao svijeća s nečijega groba?

Klonuli su borovi kraj vode.
Snijeg praminja o anđelu mrtvom.
Tihi mjesec za bregove ode.

Sam u sobi slušam kucaj ure.
Smrznut uzdah ledeno se blista.
Davne slutnje na raskršća žure.

Tiho šumi slap vremena zrakom.
Duša kroz san snježna polja pita:
Tko to zove, zove crnim mrakom?

DALEKOJ

Čijim glasom progovara izvor u gori?
Danas, sutra, tko zna do kada?!
Dan se sprema na počinak.
Nečiji daleki glas, kao glas sutonske harfe, jauknuo je pred
vratima
Dušom je zadrhtao nemir.
Srce je kucnulo s bolnom slutnjom.
Gdje si?
Zaspao je čuvar ponoćnih tišina.
Daj siđi dolini potoka gdje slavuji nižu biserme ogrlice
nedjeljnoj zori
Položi dlanove na moje čekanje koje kap po kap krvari
na srebrne svijeće jutarnjih zvijezda.

Bilješka o pjesniku

Vlado Vlašavljević,
pjesnik, i prozaik, rođen je
1900. u Jastrebarskom – umro
1943. u Zagrebu.

Neredovito se školovao,
odnosno napustio školovanje u
drugom razredu građanske
škole.

Bio je boem i alkoholičar.

Umire u 43. godini života od posljedica alkoholizma.

Objavljena pjesnička djela:

Kruha i srca, Zagreb, 1938.,

Ranjeni galeb – Pjesme šestorice, Zagreb, 1942.,

Balada o Tounjčici, Zagreb, 1957.,

Pjesme i pjesničke proze – Sudeta, Šop, Vlaisavljević,

Pjesme, Zagreb, 1966.

Kazalo:

NJEZIN POVRATAK	7
SUSRET	8
GRMLJE	9
DALEKI GLAS	11
PLES CIGANKE U NOĆI	12
VJENČANJE	13
NIKAD NASMIJANA	14
SAM	15
VATROMETI LJETNE NOĆI	16
ZIMSKI NOTTURNO	17
DALEKOJ	18
 Bilješka o pjesniku	20

Vlado Vlašavljević
SMRZNUT UZDAH LEDENO SE BLISTA
(pjesme izabrala Ana Horvat)

www.pjesnici-ane-horvat.net
HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA

nakladnik
VERGL d.o.o.
Zagreb, Trpimirova 7

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

vinjeta
Nevenka Macolić

tehnička podrška i oblikovanje
ArsCentar
www.arscentar.com

korektura
Ljubica Štefiček

e-mail
anahorvat16@gmail.com

copyright ©
Ana Horvat i Nevenka Macolić

ISBN 978-953-7725-89-1

AH
orvat
e Poetry

